

Visionair of juist een spijkerharde dictator?

LEISURELANDS DE ONDERNEMINGSLUST VAN ERIK DROOGH

EEN OVERZICHT VAN ALLE RECREATIEGEBIEDEN VAN LEISURELANDS. LEISURELANDS

Erik Droogh regeerde twintig jaar over Leisurelands. Van een verzameling verlieslijdende probleemplassen maakte hij een hypercommercieel bedrijf met tientallen miljoenen aan bezittingen. Vorige week werd hij ontslagen. Wat is er aan de hand? Is Droogh in zijn ondernemingsdrang uit de bocht gevlogen? „Hij is net een dictator: zijn wil is wet. ”

Opeens verdween Erik Droogh (63, foto rechts) eind september roemloos van het toneel. Geschorst en vervangen door een interim-directeur. Vorige week volgde zijn definitieve ontslag. Abrupt kwam zo een einde aan zijn twintig jaar lange bewind als directeur van Leisurelands, een bonte verzameling van twintig recreatiegebieden in Gelderland, waaronder de Groene Heuvels, Berendonck, Wylerbergmeer en Rhederlaag.

Het avontuur van Droogh bij Leisurelands begint in 1999. Veel gemeenten zitten in die tijd met hun recreatieplassen in de maag. „De kosten voor onderhoud rezen de pan uit“, vertelt Marijke van Haaren, CDA-wethouder in Berkelland. In het verleden had ze als gedeputeerde van de provincie Gelderland veel te maken met Leisurelands. Van 2013 tot 2015 zat ze in de raad van commissarissen en hield ze toezicht op het beleid van Droogh.

Nieuwe onderneming

ONDER LEIDING VAN ERIK DROOGH WERDEN PROBLEEMPLASSEN OMGETOERD IN PLEZIERPLASSEN, MET GOLFBANEN, LASERGAMEVOORZIENINGEN, WELNESSCENTRA EN FESTIVALS ALS DOWN THE RABBIT HOLE. HENRI VAN DER BEEK

De verzameling probleemplaatsen wordt in 1999 samengebracht in een nieuwe onderneming: de Recreatie Gemeenschap Veluwe (RGV), een naam die in 2015 zal worden vervangen door het minder ambtelijke Leisurelands. Droogh wordt aangesteld als directeur en moet ervoor zorgen dat de RGV zijn eigen broek ophoudt.

De gemeenten (nu 21, destijds iets minder) zijn aandeelhouder. Dividend wordt niet uitgekeerd, de winst vloeit terug in het bedrijf. Al bij de start is de onderneming uniek in zijn soort. De RGV dient een publieke taak – het in stand houden van gemeentelijke recreatieplaatsen – maar moet zichzelf bedruipen. De blik is op de markt gericht, ondernemen is het devies. Iets waar Droogh zich vol overgave op stort. Er moet geld verdiend worden, nieuwe inkomstenbronnen aangeboord. Bij de ingang naar de recreatieplaatsen komen slagbomen, wie met de auto komt, betaalt parkeergeld. Onderhoudskosten worden verlaagd met slimme ingrepen. Geen bovengrondse afvalbakken meer, maar grote ondergrondse containers. Die stinken niet en hoeven niet zo vaak geleegd te worden.

De directeur haalt talloze nieuwe ondernemers naar de plassen. Die betalen jaarlijks pachtgeld. Er komen strandtenten en restaurants, kleine golfbanen en jachthavens, waterskibanen, lasergamevoorzieningen en wellnesscentra. Droogh verleidt ook grote festivals als Down The Rabbit Hole de tenten op te slaan aan de oevers van zijn plassen, op de Groene Heuvels bij Ewijk.

Al snel botst het nieuwe beleid met de belangen van omwonenden. Vrijwel overal waar Leisurelands commerciële activiteiten ontplooit, jaagt het concern de buurt de gordijnen in. Recent nog bij de Slingeplas in de Achterhoek, waar het Leisurelands vijftig drijvende recreatiewoningen, bootjes en festivals wil toestaan. De buurt is boos en vindt dat Leisurelands van hun plas een pretpark maakt.

Protesten of niet; met de vercommercialisering boekt de directeur succes. Gemeenten hebben er sinds de verzelfstandiging nooit meer een euro in hoeven stoppen. Recreanten komen massaal naar de plassen. Kwamen er in 2000 nog 1,9 miljoen bezoekers, vorig jaar waren dat er ruim 7,5 miljoen. Een record. De omzet uit verpachtingen vervijfvoudigde. Ook de werkgelegenheid langs de plassen groeide explosief: van 200 voltijdbanen rond de eeuwwisseling tot 785 in 2018.

Een dictator

Het succes heeft ook een keerzijde. Veel ondernemers langs de plassen zijn ronduit negatief. Deze krant sprak met zes ondernemers op vier verschillende recreatieplassen in de regio. Ze durven alleen anoniem hun verhaal te doen, bang voor problemen. Hoewel ze respect hebben voor de prestaties van Droogh, is hun aversie groter. „Zijn vertrek is het beste nieuws dat ik in tijden heb gehoord“, zegt een ondernemer. „Voor hem draait alles om geld. Hij is net een dictator: zijn wil is wet“, zegt een ander.

Allemaal hebben ze conflicten gehad. Om banale zaken. „Voor elke spijker die je in je pand slaat, wordt een bedrag in rekening gebracht.“ De discussie aangaan met Droogh heeft volgens de ondernemers geen enkele zin. „Als je in zijn ogen moeilijk deed, ging hij lopen etteren. Dan kreeg je voor een klein vergrijp een boete. Voor een overhangende tak bijvoorbeeld.“

De inkomsten uit parkeergelden, evenementen en verpachtingen zijn niet voldoende voor een gezonde exploitatie. Leisurelands gaat in de aandelen. Eind 2018 telt de portefeuille vermogensbeheer bijna 30 miljoen euro. De beleggingen renderen prima, al gaat het soms mis. Vorig jaar keldert de waarde met 7,1 procent en lijdt de onderneming 1,2 miljoen euro verlies.

De onuitputtelijke ondernemingslust van Leisurelands onder Droogh heeft de afgelopen jaren bij sommige mensen kwaad bloed gezet. Niet in de laatste plaats bij lokale politici. In de gemeente Berkelland eist de PvdA opheldering van het college van burgemeester en wethouders over het reilen en zeilen bij Leisurelands. Bovendien loopt ophef over het salaris van Droogh als een rode draad door zijn carrière. In 2018 strijkt de inmiddels vertrokken directeur 325.446 euro op, waarmee hij één van de best betaalde bestuurders van een semioverheidsbedrijf is.

Echte ondernemer

Lof is er ook, om zijn prestaties. Fabian Dolman heeft als directeur-eigenaar van onder meer Thermen Berendonck bij Wijchen veel contact gehad met Droogh. Drie van zijn vier wellnesscentra staan op grond die hij pacht van Leisurelands. „Droogh heb ik leren kennen als een echte ondernemer, geen ambtenaar die op de winkel past en bang is om beslissingen te nemen die bij mensen in het verkeerde keelgat schieten. Hij heeft van een verzameling verlieslijdende plassen een gezond en ondernemend bedrijf gemaakt. Daarin is hij een visionair geweest. Hij heeft Leisurelands groot gemaakt en dat is niet altijd door iedereen op waarde geschat.”

Lovende woorden. Toch is het tijdperk Droogh nu ten einde. Ontslagen, om vage redenen. Betrokkenen trekken een rookgordijn op. Was Droogh té ondernemend geworden? „Daar kan ik niet op ingaan”, zegt interim-directeur Thomas Heerkens.

Zo wordt het niet bepaald het afscheid dat Droogh zich had voorgesteld, na twintig jaar Leisurelands. Hij moet het doen met een riante ontslagvergoeding ('Over de hoogte doen we geen mededelingen').

Zelf wil Droogh niet reageren, om 'zijn opvolger niet voor de voeten te lopen'.
